

Uzasadnienie

Minister Środowiska, zgodnie z uprawnieniem (Dz. U. 2009.1754), przeprowadził kontrolę aktów prawa miejscowego, w tym zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim nr 67/2011 z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dębowy Ostrów” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego poz. 142 z dnia 15.01.2011 r.). Minister stwierdził (pismo DP-074-9/32454/12/AD z dnia 11.09.2012 r.) nieściśności i uchybienia, uzasadniające zmianę zarządzenia w zakresie kompetencji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim podjął opracowanie niniejszego planu ochrony zgodnie z powyższym zaleceniem i uwzględnieniem art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.) oraz treścią rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzenia projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz. 794).

Rezerwat przyrody „Dębowy Ostrów” utworzono zarządzeniem, Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 31 marca 1970 r., w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. 1970, Nr 12 poz.106). Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie, ze względów naukowych i dydaktycznych, fragmentu lasu dębowego o naturalnym charakterze.

Rezerwat położony jest na mineralnym wzniesieniu zbudowanym z piasków gliniastych, znajdującym się w obrębie trudnodostępnej równi biogenicznej z mokradłami, jeziorem i rzeką Paklicą. To położenie powodowało w przeszłości trudności gospodarczego wykorzystania, a niedostępność terenu jest do dziś istotnym uwarunkowaniem realizacji celu ochrony. Zachowany starodrzew dębowy, mimo że ma ślady gospodarki leśnej, był już w latach 40. minionego wieku objęty gospodarką rezerwatową. Również w latach powojennych gospodarka leśna zachowywała drzewostan, który następnie objęto ochroną w postaci rezerwatu leśnego. Obecna postać lasu dębowego ma charakter naturalny, w przewadze kształtowany przez procesy spontaniczne. Sprzyjająca zachowaniu celu rezerwatu jest gospodarka leśna realizowana w sąsiedztwie oraz jego izolacja powodowana przez niedostępność sąsiednich terenów bagien i wód: rzeka Paklica, jezioro Czarne i efemeryczne rozlewisko nazywane jeziorem Białym. Brak dróg dojazdowych do rezerwatu i przez rezerwat. Rezerwat w takiej postaci i wymienionym położeniu realizuje oraz zabezpiecza cel Obszaru Chronionego Krajobrazu „13-Rynna Paklicy i Ołoboku”, w odniesieniu do korytarzowych funkcji ekosystemów.

Zgodnie z art. 20 ust. 3 pkt. 2 ustawy o ochronie przyrody zidentyfikowano zagrożenia, skutki oraz określono sposoby ich eliminacji. Do zagrożeń wewnętrznych, potencjalnych, zaliczono rozprzestrzenianie się niecierpka drobnokwiatowego *Impatiens parviflora*, skutkujące wielkopowierzchniową zmianą składu runa oraz wypieraniem gatunków

rodzimych. Stwierdzono obecność tego gatunku w rezerwacie, jednak nie wykazano by wypierał gatunki rodzime, co mogłoby stanowić zagrożenie dla celu ochrony rezerwatu. Jego proces zadomowienia, a prawdopodobnie i kolonizacji, terenu rezerwatu, jest spontaniczny. Nie mam możliwości skutecznego przeciwdziałania. Nie są planowane działania ochrony czynnej związane z przebudową drzewostanu, które mogłyby stworzyć dodatkowe nisze dla kolonizacji tego obcego gatunku.

Cały obszar rezerwatu objęty jest ochroną ścisłą. Nie ma potrzeby ingerowania w procesy naturalne dokonujące się w rezerwacie. Nie zidentyfikowano potrzeby, wynikającej z art. 20 ust. 3 pkt. 4 ustawy o ochronie przyrody, określenia działania ochronnego.

Nie ma potrzeby, która obligowałaby do udostępnienia obszaru dla celów wyróżnionych w art. 20 ust. 3 pkt. 5 tej ustawy. Nie wskazano w rezerwacie obszarów i miejsc udostępnionych do celów i działalności wyróżnionej w art. 20 ust. 3 pkt. 6 ustawy o ochronie przyrody. Nie ma potrzeby ustaleń do lokalnych i regionalnych dokumentów planistycznych, dotyczących eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych.

Plan ochrony rezerwatu nie wymagał spełnienia powinności wynikającej z art. 20 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody ponieważ rezerwat położony jest poza obszarem Natura 2000.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim zapewnił udział społeczeństwa w opracowaniu projektu planu ochrony rezerwatu w trybie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 j.t.). Informację o przystąpieniu do opracowania projektu planu ochrony podano do wiadomości publicznej poprzez:

- udostępnienie projektu zarządzania na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, w dniu 6.04.2016 r.;
- ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, w dniach od 6.04.2016 r. do 27.04.2016 r.;
- ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta Świebodzin, w dniach od 8.04.2016 r. do 29.04.2016 r.;
- ogłoszenie w prasie o zasięgu wojewódzkim, w dniu 11.04.2016 r.

W ramach powyższej procedury nie wpłynęły do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim żadne uwagi lub wnioski.

Projekt planu ochrony dla rezerwatu został zaopiniowany przez:

- Radę Miasta Świebodzin Uchwałą Nr XIX/294/2016 z dnia 29 kwietnia 2016 r.;

Projekt planu ochrony dla rezerwatu został uzgodniony z Wojewodą Lubuskim pismem z dnia 1 czerwca 2016 r., znak: GN.III.710.24.2016.SGan.

wz. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Gorzowie Wielkopolskim

Wincenty Piworun
Zastępca
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Regionalny Konserwator Przyrody
w Gorzowie Wielkopolskim